

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

του

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βοστώνης Εφραίμ

Αγαπητοί μου Ορθόδοξοι Χριστιανοί,

Χριστός Ανέστη!

Συνηθίζω πάντοτε, όπως όλοι σας δύναστε να επιβεβαιώσετε από περασμένες εγκυκλίους και κηρύγματά μου, να παρουσιάζω όχι τις δικές μου προσωπικές σκέψεις ή γνώμες, αλλά τα εμπνευσμένα λόγια των Αγίων της Εκκλησίας μας, των βίων των Αγίων και των ιερών ύμνων, ώστε εάν οισδήποτε δεν συμφωνεί με όσα γράφω ή λέγω, είμαι εις θέση να τους πω: “Δεν διαφωνείτε με μένα, διαφωνείτε με τους Αγίους. Εγώ είμαι μόνο ο Αγγελιοφόρος.”

Αυτή είναι η περίπτωση και σ’ αυτή την εγκύκλιο. Θα έχω τους Αγίους να παρουσιάσουν τα δικά τους λόγια σε σας, επειδή αυτό που έχουν να μας πουν είναι πάντοτε επικοδομητικό και διαφωτιστικό για όλους μας και, καθώς παρέρχονται τα χρόνια, με εκπλήττει το γεγονός για πόσα πολλά έχουν να μας διδάξουν οι Άγιοι!

Τί, λοιπόν, μας λένουν οι Άγιοι τούτη τη λαμπρά ημέρα της εορτής του Πάσχα ότε ο Σωτήρας μας θριάμβευσε κατά του θανάτου;

Μας λένουν ότι, εις το έργο του κηρύγματός Του σχετικώς με την αιώνια ζωή, ο Σωτήρας μας είχε πολλούς βοηθούς. Γνωρίζομε από τά Ιερά Ευαγγέλια ότι το κήρυγμα του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστού προηγήθηκε, και, για ένα χρονικό διάστημα, συνέπεσε με το έργο του Κυρίου μας. Λοιπόν, μετά τον θάνατο του Βαπτιστού υπό τας χείρας του Ηρώδη, ο Σωτήρας μας συνέχισε το δικό του έργο περί της διαδόσεως του Ευαγγελίου. Ακόμη γνωρίζομε ότι ο Σωτήρας μας διοργάνωσε και εξαπέστειλε τους αποστόλους, αμφοτέρους, τους δώδεκα και τους εβδομήκοντα προς συνέχιση του έργου της εξαπλώσεως του Λόγου του Θεού παντού.

Αυτό το γνωρίζουμε όλοι μας από την Ιερά Ιστορία, που μας δόθηκε από τους τέσσερες Ευαγγελιστές.

Εκείνο που πολλοί από μας αγνωούμε είναι οτι η αγία συνάθροιση των ιερών κηρύκων συνέχισε την εργασία των για μία αόριστη περίοδο. Παραδείγματος χάριν, ο Άγιος Ιερομάρτυς Ιππόλυτος (περίπου 235–239), ο οποίος ήταν μαθητής του Αγίου Ειρηναίου (✠202) μας λέγει το εξής σχετικά με το έργο του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού:

Μετά από αυτό, εις τον Ιορδάνη [ποταμό], αφού είδε τον Σωτήρα με τους δικούς του οφθαλμούς, [ο Άγιος Ιωάννης] Τον δικνύει και λέγει: “ίδε ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου,” [ο Βαπτιστής] επίσης πρώτος εκήρυξε εις αυτούς που κατοικούσαν εις τον Άδη, γινόμενος πρόδρομος ότε θανατώθηκε από τον Ηρώδη ώστε και εκεί επίσης δυνηθεί να υποδηλώσει ότι ο Σωτήρας θα κατεβεί για να λυτρώσει τις ψυχές των Αγίων από τα χέρια του θανάτου.

(Περί του Χριστού και Αντιχρίστου, κεφ. 45)

Αυτή η ιδιαίτερη διδασκαλία είναι πολύ γνωστή, επειδή ακούομε να εκφράζονται τα ίδια αισθήματα στις άγιες ακολουθίες της 29ης Αυγούστου, που εορτάζουμε την Αποτομή της τιμίας κεφαλής του Προδρόμου.

Ως προς την Ανάσταση του Σωτήρος μας και την εις Άδην Κάθοδον, ο Άγιος Ειρηναίος Λουγδούνων, μαθητής του Αγίου Πολυκάρπου Σμύρνης (✠163) ο οποίος με τη σειρά του ήταν μαθητής του Αγίου Ιωάννη του Ευαγγελιστή, μας λέγει στο έργο του *Κατά των Αιρέσεων*:

Δέν ήταν μόνο για κείνους που επίστευσαν εις Αυτόν κατά την εποχή του Τιβερίου Καίσαρος που ήλθε ο Χριστός, ούτε [ο Θεός ο] Πατήρ άσκησε την Πρόνοια Του εις μόνο τους ανθρώπους που είναι τώρα ζώντες [κατά τον τρίτον αιώνα μετά Χριστόν], αλλά εις όλους

τους ανθρώπους μαζί. Οι οποίοι απ' αρχάς, συμφώνως προς την ικανότητά των στην γενεά των, έχουν φόβο Θεού και αγάπη και εξάσκησαν δικαιοσύνη και ευσέβεια προς τους συνανθρώπους των, και έχουν ενθέρμως επιθυμήσει να ειδούν τον Χριστόν και να ακούσουν την φωνή Του. Διατί μέλλει εις την Δευτέρα Παρουσία Του, πρώτον να εξεγείρει από τον ύπνον όλους τους ανθρώπους αυτής της περιγραφής και θα αναστήσει τόσον αυτούς όσον και τους υπόλοιπους, οι οποίοι θα δικαστούν, και θα τους δώσει τόπο εις την Βασιλεία Του.

(Βιβ. Δ', κεφ. 22, παρ. 2)

Υπάρχει ακόμη ένα πολύτιμο σύγγραμμα περί της Αναστάσεως που έφτασε σε μας από τις πρώτες μέρες του χριστιανισμού. Ονομάζεται *Ο Ποιμήν του Ερμά* (περίπου 160 μ.Χ.). Ήταν, μετά την Αγία Γραφή, ένα από τα πιο δημοφιλή συγγράμματα μεταξύ των Χριστιανών του δευτέρου, τρίτου και τέταρτου αιώνα. Πραγματικά, ο Ιστοριογράφος της Εκκλησίας Ευσέβιος μας λέγει ότι εδιαβάζετο δημοσίως στις εκκλησίες. Ήταν ένα έργο πολύ γνωστό στον Άγιο Ειρηναίο Λουγδούνων, ο οποίος το θεώρησε θεόπνευστο.

Εις τον *Ποιμένα του Ερμά* διαβάζουμε ότι “όταν κοιμήθηκαν με τη δύναμη και την πίστη του Υιού του Θεού, οι Απόστολοι εκήρυξαν το όνομα του Υιού του Θεού σ' αυτούς που είχαν πεθάνει.” Όπως αναφέρεται, οι Απόστολοι “εξύπνησαν” εκείνες τις ψυχές δεδομένου ότι και εκείνοι έπρεπε να “γνωρίσουν το Όνομα του Υιού του Θεού” (Βιβ. Γ', Παρομοιώσις 9, κεφ. 16).

Αν και οι Άγιοι Απόστολοι ήταν αρχικά τρομαγμένοι από την Σταύρωση και τον Θάνατο του Κυρίου των, εν τούτοις, μετά που Τον είδαν Αναστάντα εκ νεκρών έγιναν ατρόμιτοι ενώπιον της παρουσίας του Θανάτου. Έκτοτε, διεσπάρισαν εις όλο τον τότε γνωστό κόσμο και έγιναν θαρραλέοι κήρυκες της Αναστάσεως. Αυτή η διδαχή των Αποστόλων, μας λέγει ο *Ποιμήν του Ερμά*, όπως το κήρυγμα του Αγίου Προδρόμου, συνεχίστηκε, και μετά την κοίμηση των Αποστόλων του Χριστού.

Συνεπώς, ο Σωτήρας μας και πριν και μετά την Ανάστασή Του εβοηθείτο εις το έργο του κηρύγματός Του από μια ολόκληρη ομάδα τέτοιων κηρύκων της υποσχέσεως του Θεού περί αιωνίου ζωής.

Απ' αυτά, αγαπητοί μου Χριστιανοί βλέπομε πόσο επωφελή είναι η μελέτη αυτών των αρχαίων συγγραμμάτων. “Ερευνάτε τας Γραφάς γιατί σ’ αυτές ... θα βρείτε ζωή αιώνιον” πραγματικά.

Κατά την Λαμπρά ημέρα της θριαμβευτικής νίκης του Σωτήρα μας κατά του Άδου, ας κρατήσουμε αυτές τις διδασκαλίες εις την καρδιά μας και ας αγαλλώμεθα επί του γεγονότος ότι φορούμε το Όνομα του Αναστάντος Υιού του Θεού όπως ο *Ποιμήν* μας διδάσκει. Είθε ο Θεός να έχει έλεος και, εις την Ανάσταση, να μας εύρει αξίους του Ονόματός Του!

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη

Πάσχα 2014

Αρ. Πρωτοκόλλου 2101

Θερμός προς Θεόν Ικέτης σας,
✠Μητροπολίτης Εφραίμ